

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 972/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

121/2010. (III. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2009. december 2-án előterjesztett **panaszát** a 2010. március 17-én megtartott zárt ülése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) XIII. Kerületi Rendőrkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

Panaszos Budapesten a tulajdonát képező tilosban parkoló gépjárművével kapcsolatos rendőri intézkedés során a rendőrök hangnemét kifogásolta.

I.

Panaszos kérelmében előadta, hogy 2009. december 1-jén a tulajdonát képező személygépjárművel – bár panaszos tulajdonát képezi – egy közeli hozzátartozója vészvillogóval parkolt panaszos munkahelye előtt Budapesten a Panaszos arra lett figyelmes, hogy a gépkocsi adatait a rendőrök rögzítik, feltehetőleg azért, mert az autó megállni tilos tábla tiltó hatálya alatt tartózkodott. Ekkor panaszos a rendőrökhöz ment és szóban elismerte a szabálysértés tényét, valamint kérte a rendőrt, hogy jelentse fel. Ennek során panaszos a rendőrökkel szóváltásba keveredett, melynek során panaszos állítása szerint a rendőr őrnagy rendőrhöz nem méltón ordítozott és megfenyegette panaszost. Panaszos felhívta a rendőr figyelmét, hogy ne ordítson, és ne fenyegetse,

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

valamint közölte azt is, hogy meg fogja panaszolni a rendőr intézkedését. Panaszos azt is leírta beadványában, hogy látásból ismeri a rendőrt, mert már többször volt bent panaszos munkahelyén szolgálati feladatainak ellátása során. Kérte a Testületet panaszának kivizsgálására.

II.

A Testület a BRFK-hoz fordult panaszos bejelentésének kivizsgálása céljából és kérte, hogy a rendelkezésre álló iratokat bocsássa a Testület rendelkezésére, illetve a felmerülő kérdésekre az intézkedésben résztvevő rendőröket jelentésben nyilatkoztassa.

Az intézkedésben résztvevő rendőrök egybehangzóan nyilatkoztak:

1.) Az intézkedő rendőr törzssászlós jelentése szerint: 2009. december 1-jén 13 óra 55 perckor Budapesten a XIII. kerületben ellenőrzést hajtottak végre. Az ellenőrzés során azt tapasztalták, hogy a megállni tilos jelzőtábla hatálya alatt két gépjármű parkol. A r. törzssászlós állítása szerint a szabálytalanul parkoló gépkocsik egyikének sem működött a vészvillogója. Az intézkedés kezdetekor a másik parkoló gépkocsi tulajdonosa a helyszínre érkezett, akivel szemben postai befizető lap kitöltésével a rendőrök bírságot szabtak ki.

Tekintettel arra, hogy a gépjármű vezetője nem tartózkodott a helyszínen a r. törzssászlós a gépkocsi szélvédőjén „Tiltott helyen várakozik” nyomtatványt helyezett el, amin a gépkocsivezető figyelmét felhívta, hogy ellene a fenti szabálysértés miatt feljelentéssel él. A gépjármű adatainak rögzítése során a közeli játékteremből kilépett egy, a r. törzssászlós által ismeretlen hölgy (a panaszos), aki megkérdezte, hogy mi a probléma a gépkocsival. A r. törzssászlós közölte vele az intézkedés okát és megkérdezte, hogy panaszos használja-e az ott parkoló gépkocsik valamelyikét. Panaszos erre azt válaszolta, hogy semmi köze a gépkocsikhoz és azonnal szidalmazni kezdte a rendőrséget és az intézkedésben résztvevő rendőröket. Ekkor egy férfi is kilépett a játékteremből, aki panaszos védelmére kelt és csatlakozott a rendőrök szidalmazásához. Többszöri felszólításra csendesedtek le, és ekkor a r. törzssászlós a parkoló gépkocsi ismeretlen vezetővel szembeni feljelentését elkészítette.

A r. törzssászlós leírta, hogy az intézkedés során a résztvevő rendőrök részéről sértő vagy durva szavak nem hangzottak el.

2.) Az intézkedésben résztvevő rendőr őrnagy jelentése szerint: 2009. december 1-jén ellenőrzési feladatot láttak el Budapesten, a XIII. kerületben. Ennek során megjelentek a Lehel téri Vásárcsarnok körüli egyik utcában, mert ott visszatérő problémát jelentett a szabálytalan parkolás. Azt tapasztalták, hogy a megállni tilos jelzőtábla hatálya alatt két személygépkocsi parkol. Az egyik gépkocsi vezetője rövidesen a gépjárműhöz ment, felelősségét az elkövetett szabálysértés miatt elismerte, ezért vele szemben 3.000.-Ft helyszín bírságot szabtak ki. Tekintettel arra, hogy a másik gépjármű tulajdonosa nem volt a gépjárműnél, a gépjármű adatait igazoltató lapon rögzítették, és

a gépkocsivezető távollétében ismeretlen személlyel szemben szabálysértési feljelentés tettek.

Az adatok rögzítése során a közelben lévő szórakozó helyről kilépett a r. őrnagy által látásból ismert hölgy (panaszos) és ellenségesen kérdőre vonta a rendőröket, hogy miért foglalkoznak már megint az Ő gépkocsijával. Ekkor a rendőrök megkérdezték, hogy valóban panaszosé-e a szabálytalanul parkoló gépkocsi, mire azt a választ adta, hogy nem és tovább szidalmazta a rendőröket. A r. őrnagy állítása szerint panaszos kijelentette, hogy Ő kiabálhat a rendőrökkel, szidhatja őket, de a rendőrök jobban teszik, ha befogják a szájukat, mert úgyis megpanaszolja az eljárást. A vita során a szórakozóhelyről mások is kijöttek, és a rendőröket szidalmazták. Miután a r. őrnagy felszólította a két férfit, hogy fejezzék be a kiabálást azok elhagyták a helyszínt, és a r. őrnagy ismételt megkérdezte panaszoszt, hogy övé-e a szabálytalanul parkoló gépkocsi. Erre a rendőr jelentése szerint panaszos ismételt nemmel válaszolt. Ezt követően a r. őrnagy közölte panaszzal, hogy az elkövetett szabálysértés miatt az intézkedést nem vele szemben, hanem ismeretlen elkövetővel szemben folytatják le. A r. őrnagy kijelentette, hogy sem Ő, sem a Körzeti Megbízotti Alosztály jelenlévő beosztottai nem sértegették, valamint nem fenyegették panaszoszt. A r. őrnagy szerint panaszos a rendszeres rendőri ellenőrzésekkel szembeni kifogása miatt viselkedett ellenségesen és ezért sértegette beosztottait, valamint fenyegette meg Őt azzal, hogy elintézi a leszereltetését.

III.

1) A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése értelmében az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el.

Az Rtv. idézett 92. §-ának (1) bekezdése szerint a Testület hatáskörébe rendőri intézkedések tartoznak, mégpedig olyanok, amelyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás stb.),

esetén van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A rendelkezésre álló adatok alapján megállapítható, hogy panaszossal szemben rendőri intézkedés nem történt.

Ennek ellenére a Testület érdemben foglalkozott a panaszüggyel, mégpedig azért, mert a r. őrnagy nem magánszemélyként került kapcsolatba a panaszossal, hanem szolgálati beosztása során. A panaszolt szituáció tehát nem egymással egyenrangú felek (magánszemélyek) közötti viszonyban történt meg, ezért a Testület kialakult gyakorlata alapján [ld. a 66/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalást] – mivel az közhatalmi elemet is tartalmaz – vizsgálta, hogy a r. őrnagy követett-e el jogsértést.

A Testület vizsgálatának alapját az Rtv. alapelvi szintű rendelkezései [2. § (1) bekezdés, 11. § (1) bekezdés] és a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet 2. §-ának (1) bekezdése képezi. Eszerint a rendőrségnek minden intézkedése során szem előtt kell tartania az Rtv. 2. §-a (1) bekezdésének második mondatát, amely szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Az intézkedő rendőrökkel – mint a közhatalmi funkciót ellátó szerv tagjaival – szemben minden esetben elvárható a határozott, ám udvarias és kulturált fellépés.

Ezek a rendelkezések ugyan kívül esnek az Rtv. 92.§-ának (1) bekezdésében megjelölt, az Rtv. IV., V. és VI. fejezetén, ugyanakkor azokat a Testület az eljárása során minden esetben figyelembe veszi.

Ezek alapján a Testületnek azt kellett értékelnie, hogy a panaszolt szituációban a r. őrnagy magatartása alkalmas lehetett-e a panaszos emberi méltóságának megsértésére.

A Testület a panaszbeadványban, a rendőrségi dokumentumokban és a rendőröknek a Testület előtt tett nyilatkozataiban foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy a bizonyítékok egymásnak ellentmondóak. A panasz szerint a r. őrnagy megengedhetetlen módon és hangnemben kiabált panaszossal. Ezzel szemben a rendőrök nyilatkozataiban az szerepel, hogy éppen a panaszos volt az, aki meg nem engedett stílusban beszélt, illetve kiabált a rendőrökkel, míg ők mindvégig udvariasan beszéltek vele. A Testület, ezen bizonyítékokat figyelembe véve, nem tudta kétséget kizáróan megállapítani, hogy a panaszos beadványában foglaltak vagy a rendőrök elmondásaiban foglaltak felelnek meg a valóságnak.

Mivel a Testület a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a panaszban sérelmezett minősíthetetlen hangnem, illetve fenyegetések megtörténte vonatkozásában, ezért a Testület álláspontja szerint nem volt megállapítható a panaszos emberi méltósághoz való jogának megsértése.

IV.

A Testület a rendelkezésére álló adatok alapján, tekintettel arra, hogy panaszos alapjogát sértő intézkedést nem talált megállapíthatónak az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése értelmében – mivel a panaszos panaszában előzetesen nem tiltakozott az áttétel ellen – a rendelkező részben foglaltak szerint alakította ki állásfoglalását.

Budapest, 2010. március 17.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag